

Textus: Jn 14, 15-21:

[15](#) Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat,

[16](#) én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké:

[17](#) az igazság Lelkét, akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz.

[18](#) Nem hagyalak titeket árván, eljövök hozzátok.

[19](#) Még egy kis idő, és a világ többé nem lát engem, de ti megláttok, mert én élek, és ti is élni fogtok.

[20](#) Azon a napon megtudjátok, hogy én az Atyámban vagyok, ti énbennem, én pedig tibennetek.

[21](#) Aki elfogadja parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem, aki pedig szeret engem, azt szeretni fogja az én Atyám; én is szeretni fogom őt, és kijelentem neki magamat.

Kedves Testvérek!

1. Vége az árvaságnak (!)?

Aki nem árva, mert vannak szülei, akiket ismer, akik felnevelték, akik többé-kevésbé törődtek vele, olykor mellette álltak, próbálták nevelni, akikre hasonlít (amit néha lehet azt kívánta, bár ne hasonlítanék...), akinek volt vagy van valódi kapcsolata a szüleivel, az csak elképzelni tudja, mit jelent az igazi árvaság. Egy-egy pillanatra érezheti árván magát, de nem tudja, nem kellene tudnia, mit jelent árvának lenni.

- Árvának lenni azt jelenti, hogy...
 - o ...az ember alapvetően és folyamatosan kiszolgáltatott. Ezt éli meg, ezt érzi akkor is, amikor semmi ok nem lenne rá, olyan helyzetekben is, amikor nem indokolt.
 - o ...meg kell tanulni farkastörvények szerint élni... kegyetlen és irgalmatlan a világ és mindent átjár a túlélés elleni harc. Kíméletlen és irgalmatlan az, aki a folyamatos túlélésért küzd.
 - o ...a túlélés érdekében akár képes és kész manipulálni a környezetét, hiszen minden eszközt be kell vetni, hogy működjön az élet.
 - o ...hamar fel kell nőni. Nincs idő, nincs tér gyermeknek lenni.
 - o ...nem lehetsz gyenge, nem lehetsz fáradt, nem szorulhatsz mások segítségére.
 - o ...alapvetően és kizárólag csak magadra számíthatsz.
 - o ...alapvető a bizalmatlanság és veszélykeresés, feltételezés: időben fel kell ismerni a ránk leselkedő bajt.
 - o ...nincs igazán otthon, biztonság és egy életen át megmarad a kérdés: ki vagyok valójában és hová tartozom?

Nem tudom, milyen hallani nektek ezeket a jellegzetességeket, de a valódi árvaságtól függetlenül számtalan embernek ez az alapérzése a földön. S bár adottak a feltételek egy teljes és boldog élethez, mégis többé-kevésbé jellemzőek ránk is ezek a mondatok: az életünk olyan, mint a fenti felsorolás az árvaságra nézve.

A helyzet az, drága Testvéreim, hogy...sok-sok funkcionális árva él a földön!

Az evangélium azonban, hogy Jézus azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.

Az egzisztenciális árvaságunknak ugyanis nem az az oka, hogy nem voltak szüleink, rólunk gondoskodó szüleink, hanem a bennünk is ott lévő és munkálkodó bűn miatt árvultunk el. Elszakadtunk a mennyei Atyánktól, ebbe a spirituális árvaságba születünk bele és akármennyi szeretetet is kapunk ezen a földön, sosem állíthatja helyre azt a hiányt és nem töltheti be azt az űrt, amit ez az elszakadt állapot okoz.

De Jézus azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet!

Jézus törődik az Övéivel, szereti őket és helyre akarja állítani az Istennel megtört kapcsolatot. Szereti őket és tudja, ki az, aki szereti őt. Mégis így kezdi: „Ha szerettek engem...” - Ez nem zsarolás, hanem annak az állapotnak a megjelölése, amibe hív. A hit, az Istennel járás ugyanis nem dogmák ismerete, vallásgyakorlatok teljesítése, hanem valódi, mély kapcsolódás.

Ha pedig valakihez mélyen kapcsolódom, azért teszek, ott nem mindegy számomra, mit mondok, hogy viszonyulok hozzá.

Jézus az Atyával való bensőséges kapcsolatot osztja meg a tanítványaival akkor és most is: ebbe hív bennünket. Ezt mondja: „*Nézd, engem ennyire szeret az Atya: elválaszthatatlanul kapcsolódom hozzá: ezt osztom meg veled! Nem mostohagyerek leszel, nem egy olyan örökbefogadott gyerek, akik mindig emlékeztetnek arra, hogy ő valójában nem tartozik ide... hanem teljesen beléphetsz ebbe a kapcsolatba.*” Tudjátok, ez az a szeretet, amire mindannyian vágyunk... ez benne megjelenik és elérhetővé válik. Ebbe vágyik minden ember!

Ha láttunk már, vagy átéltünk valódi, odaadó szülői szeretetet, az csak pillanatnyi felcsillanása annak, ahogyan az Isten szeret! És ezt készíti el Jézus és adja azoknak, akik Benne hisznek, hogy véget érjen az árvaságuk!

2. Hogyan?

De hogyan történhet meg mindez? Kérdések todulhatnak fel bennünk és kétkedünk is: nem valamilyen ígéret ez, valamilyen önámítás, hogy elviselhetőbb legyen az élet? Talán Isten örökbe fogad? Ez nem egy illúzió csupán? Hogyan fog ez történni?

Talán valahogy Isten átprogramozza a gondolkozásunkat? Törli a memóriánk hibás részeit, átírja az alapprogramot? Esetleg kivessz a világból? Vagy megszünteti a fájdalom érzékelését? Netán sebezhetetlenné tesz?

Nem, egészen másként történik. Erről szól a pünkösöd. A „hogyan”-ról. Jézus azt mondja, elküldi a Szentlelket, a „Pártfogót”, aki betölti a tanítványokat és megerősíti őket, biztosítja őket arról, hogy többé már sosincsnek egyedül, hogy vége az árvaságnak, hogy Isten velük van és bennük él.

A pártfogó azt jelenti: szószóló, segítő, közvetítő – mai szóval tényleg ezt jelenti: ügyvéd! A közelmúltban volt egy ilyen helyzet, mikor megszólalni sem tudtam egy hivatali helyzetben, ha nem lett volna egy kedves és támogató ügyvéd mellettem, akkor teljesen elveszett és eszköztelen lettem volna.

Szükségünk van rá: be kell ismernünk: bármilyen jó túlélők vagyunk is (hiszen az árvák és funkcionális árvák ezt nagyon jól megtanulják), akármennyit is elbírnak, nem tudunk eligazodni! Elérünk a teljesítőképességünk határáig és beleütközünk a saját bűneink okozta korlátokba és szembesülünk törekenységünkkel. Elfáradnak még az ifjak is, a legkiválóbbak is megbotlanak. És ez nagyon fájdalmas, mert nem akarunk életképtelenek lenni, sem annak tűnni. És mégis, az evangélium megragadásához be kell ismernünk a szükségét: rászorulunk a Pártfogóra!

És ha ez a lépés megtörtént, akkor valami egészen új dolog indulhat el bennünk. Jézus elküldi a pártfogót, az igazság Lelkét. Ő megmutatja Jézust, hitelesíti azt, amit Ő mondott, hitet ébreszt bennünk. És mivel az igazság Lelke, leleplezi a hazugságot bennünk és a világban is. De ez nagyon felszabadító. Ebből élet fakad.

Megérteti velünk a legnagyobb igazságot, amit a 20. versben olvasunk: „Azon a napon megtudjátok, hogy én az Atyámban vagyok, ti énbennem, én pedig tibennetek.”

3. A kapcsolat ára

De még mindig van egy nyugtalanító részlet. Ennek a szeretetkapcsolatnak minden feltétel nélkülsége ellenére is van ára. Valamilyen kerete van, egy dolog, ami nélkül nem működik. „Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat!” – mondja Jézus. Ezen a ponton kezdetünk el igazán és újra aggódni és rettegni: de hát nem tudjuk. Ha az igazságot látja Isten, tudja, hogy erre ember nem képes. A feltétel: a parancsok elfogadása és megtartása, amit nem tudunk teljesíteni.

De az evangélium az, hogy bármilyen abszurd és hihetetlen, a kapcsolat árát az fizeti meg, aki feltételként állította. A feltételt az teljesíti, aki egyedül képes volt rá. Jézus megfizeti a kapcsolat árát, mikor betölti a törvényt és helyettes áldozatként odaadja magát a kereszten.

Jézus „árva lesz” a kereszten értünk: teljes elhagyatottság, valódi elszakítottság, kitaszítottság állapotát éli meg, távol Istentől.

Drága Testvérem, ő megfizette az árat. Feltámadt a halálból. És él azóta is.

Kiáradt a Szentlélek az első pünkösödkor és hisszük, hogy kiárad ma is! Isten szeret. És nincs Jézusban, ami elválasszon ettől a szeretettől. Nincs akadály. Ebbe a kapcsolatba hív! Gyere hát és lépj be, add át neki magadat és fogadd el ma az Ő kegyelmét! Ebben erősítsen meg Isten! Ez a konfirmáció!

Ámen!

Thoma László